

Organ Central del Partit Socialista Unificat
de Catalunya
No 66 (Nova época) Donatiu 50 cents. Agost 1948

"El poble espanyol desitja, reclama i necessita la creació d'un Consell Central de la Resistència que prengui en les seves mans la coordinació i la direcció de la lluita a Espanya, apoiat i sostingut en la voluntat inquebrantable d'ésser lliure que inspira al nostre poble..."
(de la crida de l'Agrupació Guerrillera Llevant i Aragó)

ALS DOTZE ANYS DE LA CONSTITUCIÓ DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Uns dies després que havíem tingut lloc el traïdor alçament de les hordes reaccionaries i feixistes contra la República, i que tant valentment Catalunya ofegà, esdevenia un gran fet històric dins el moviment obrer català com fou el de l'anada i venida del nostre Partit -el Partit Socialista Unificat.

No va ésser paaner el camí recorregut per assolir aquesta transcendental fita. Els eterns enemics de la unitat obrera; els que, al servei dels interessos reaccionaris, llur missió no és altra que la de fer d'agents de la divisió, del confusionisme i la passivitat dins la família proletaria, s'esforçaren rabiosament pera a fer impossible tal esdeveniment, que anava a donar un sever cop mortal a les possibilitats de la continuïtat de llurs nefastes activitats en el moviment obrer de Catalunya.

Peró tot fou en và. Era tant sentida i anhelada pels treballadors la necessitat d'unir en un sol partit les forces que honradament i sincera seguien les doctrines de Marx i Engels, Lenin i Stalin, ampliades en les ensenyances de l'edificació socialista a la URSS, que res pogué impedir el que es portés a cap aquesta gran realització històrica.

Malgrat les circumstàncies excepcionals que rodejaren la naixença del nostre Partit; les tasques gegants

que des de bell començ tingué que afrontar, no va defraudar les esperances i confiança que en ell havien depositat la classe obrera i tot el poble català.

I és que el nostre Partit no era un partit sorgit a la superfície política per raons d'ordre emocional del moment, no; era una necessitat històrica que tenien plantejada d'antuvi els obrers de Catalunya en l'aspecte polític de llur moviment, i que la creació del PSU l'hi donà solució.

El Partit Socialista Unificat neixia; però neixia en tant que partit marxista-leninista-stalinista; en tant que partit autènticament revolucionari; en tant que partit d'avantguarda de la classe obrera i per tant com partit genuí i únic dels treballadors de Catalunya. I el nostre partit, degut a aquestes característiques; per la seva justa política en saber

JOAN COLOMER

forjador i guia del nostre Partit

ment les necessitats de l'hora, guanyà la confiança de tot el nostre poble, fins a devenir en el Partit de totes les forces més progressives i populars de Catalunya.

El nostre Partit, que ja abans de la seva formació havia rebut l'estímul, l'ajut i el carinyo del gloriós Partit Comunista d'Espanya i dels seus dirigents més estimats l'inolvidable Josep Diaz, Dolors Ibarruri, Uribe, Mije i d'altres, comptà desde el primer moment amb l'aportació pregonia i rica de la seva experiència teòrica, orgànica i de lluita, (segueix pag. 2)

ALS DOTZE ANYS//.....

jant uns lligams que res ni ningú podrà trencar.

L'ajut del Partit Comunista d'Espanya ha estat valuosa aportació pel consolidament orgànic i enrobustiment polític del nostre Partit.

Per altra part, els lligams i compenetració fraternal del P.C. d'Espanya i el PSU, és el més significatiu símbol de la unitat que deu existir entre tots els pobles hispànics en la lluita contra Franco i la falange i pel recibrament de la República; és a l'ensem la més ferma garantia de que Catalunya veurà acomplides les seves aspiracions tradicionals.

En aquests llargs anys de negra clandestinitat, el nostre Partit ha seguit essent mereixedor de la confiança que en ell deposita en nostre poble.

Front a tots els obstacles i perills, no esmerçant cap sacrifici, amb gran abnegació i esperit combatiu, ha seguit essent el més ferm animador i organitzador de la lluita contra el franquisme i el més inquebrantable defensor de la causa de la República i la democràcia dels pobles hispànics, colze a colze amb el glorios Partit Comunista d'Espanya, front als botxins francofalangistes i als seus agents dins el camp republicà i antifranquista.

Ha estat el Partit forjador d'heroics com Lina Odena, Girabau i tants d'altres, grans patriotes i lluitadors, exemple de militants comunistes, que generosament feren entrega de llur vida o llibertat en la defensa dels ideals i interessos dels treballadors i del nostre poble. És el partit de la Resistència i de la unitat obrera i antifranquista.

Al comentar avui el dotze aniversari de la seva constitució, volem que aquest camí recorregut sigui l'ensenyament del que encara hem manca assolir per arribar al final victorios de la lluita antifranquista; que sigui estimul per a seguir mantenint ben enlairat el nostre nom de Partit d'avantguarda de la classe obrera i les masses populars de Catalunya; per a que seguim ocupem sempre el primer rengle en la lluita contra el franquisme, essent els més audaços, abnegats i decidits combatents de la resistència antifranquista; els de més gran iniciativa en la organització de la mateixa.

No aprofitem també, per enviar als més entusiastes salutacions i adhesions al nostre Secretariat i al seu Secretari General, el nostre estimat company Joan Comorera, que amb gran visió i certesa i per damunt de totes les dificultats, han conduït al nostre Partit pel camí just de la nostra línia marxista-leninista-stalinista; pel camí de la unitat i la lluita intransigent contra els esclavitzadors del nostre poble.

EL P.C. D'ESPANYA I EL P.S.U. DE CATALUNYA IDENTIFICATS
LA RESOLUCIO DEL BURÓ D'INFORMACIO, RELATIVA AL P. C. DE IUGOSLAVIA

Radio Espanya Independent ha trasmes la nova de que el Buró Politic del P.C. d'Espanya ha aprovat per unanimitat la resolucio del Buró d'Informacio relativa al P.C. d'Iugoslavia. El Secretariat del PSU ha publicat una declaracio d'adhesio a dita resolucio condemnant energicament l'actitut oportunista, xovinista i antisoviética dels dirigents iugoslavs.

La nota del Secretariat del PSU expressa el reconeixement del nostre Partit vers el B. d'I., i especialment vers el glorios Partit Bolxevic de la URSS que amb la seva justa critica de les posicions antimarxistes de la PC d'Iugoslavia han prestat una ajuda valuosa als treballadors iugoslavs i al moviment comunista de tots els països.

LA CRIDA GUERRILLERA RECOLÇADA PER TOT ELS ESPANYOLS

Els treballadors bascs han creat el Comité d'Enllaç CNT-UGT, la primera resolucio del qual ha estat dirigir una lletra al Govern basc a l'exili en la que manifesten que els treballadors ugetistes i cenetistes apoen la crida de l'Agrupacio Guerrillera de Llevant i Aragó i el propòsit de crear el Consell Central de la Resistència.

La lletra demana al Govern d'Euzkadi recolci la formacio del Front Nacional i sugereix que per a tal fi el Sr. Albornoz convoqui a una reunió dels representants de tots els partits republicans amb el fi d'arribar a un acord que permeti la formacio d'un Govern republicà autenticament representatiu i capable de dirigir als pobles d'Espanya a la victoria damunt el franquisme.

La creacio d'aquest Comité d'Unitat dels treballadors bascs a l'igual que la recent constitucio del Comité d'Unitat Sindical UGT-CNT a la Comarca de la Maresma, que comentaven en el nostre número anterior, són l'expressio evident del desig unitari.

(segueix pag. 6)

LLETRA QUE LA DELEGACIO DEL NOSTRE PARTIT VA ENVIAR AL COMITE CENTRAL DEL PARTIT COMUNISTA D'ITALIA, EN OCASIO DEL VII ATEMP TAT DE QUE FOU OBJECTE EL SEU SECRETARI GENERAL, EL VOLGUT CAMARADA PALMIRO TOGLIATI

Estimats camarades: Dominats pel dolor i la indignació que ens ha produït la nova del criminal atemptat de què ha estat víctima el nostre entranyable camarada Togliati, ens dirigim a vosaltres per a fer-vos partícips de la nostra solidaritat amb els treballadors i el poble d'Italia, i especialment amb el Partit Comunista, en la protesta contra els imperialistes i reaccionaris que amb llur política pro feixista i guerrera han armat la mà criminal que ha posat en greu perill la vida del gran dirigent de la classe obrera italiana.

El P.S.U. i tot el poble de Catalunya sentim en la nostra propia carn el cobard atemptat contra Palmiro Togliati, entranyable amic del poble espanyol, combatent al nostre costat en els anys 36-39 i un dels més preclars dirigents de la democràcia mundial. Sabem que els que han armat la mà assassina que ha disparat contra el vostre Secretari General són els mateixos que alenten a Franco a assassinar als comunistes i a tots els veritables demòcrates espanyols, perquè els comunistes són els més ardits defensors de la pau i la democràcia; el principal obstacle per als plans guerrers i de dominació del imperialisme.

Recolint el sentir de les nostres organitzacions clandestines i de tot el poble expressem els més fervents vots per a què el prompte restabliment de Togliati el permeti ocupar de nou el seu lloc al front del gran Partit Comunista d'Italia, avantguarda de la classe obrera i del poble italià en llur lluita contra la reacció i el imperialisme; per la pau i la democràcia; per la seva llibertat i independència.

L'inqualificable atemptat contra el vostre Secretari General, ens anima a redoblar els nostres esforços en el combat a mort contra Franco i per la República, estretament agermanats amb el Partit Comunista d'Espanya baix la clarivident direcció de la nostra gran Passionaria.

Amb la arrelada seguretat en la nostra i en la vostra victòria, rebeu estimats camarades les més expressives salutacions de combat.

La Delegació del C.C. del P.S.U.
de Catalunya

Barcelona Juliol 1948

L'OPINIO DEMOCRATICA MUNDIAL ES MOVILITZA CONTRA EL TERROR FRANQUISTA

Buenos Aires- S'ha celebrat en aquesta ciutat una gran manifestació popular per a protestar contra els monstruosos processos que s'hi preparen a Barcelona i Alcalà d'Henares.

La dictadura peronista llença la policia contra els manifestants però no pugué impedir que aquests arribessin fins a l'ambaixada franquista i que una Comissió entregués una nota enèrgica de la protesta del poble argentí contra els crims falangistes. La policia va detenir a 67 persones que bastonejà bàrbarament, per lo qual regna una gran indignació a la capital argentina.

Moscú- El Comité Antifeixista de la Joventut Soviética ha enviat un missatge a la Federació Mundial de la Joventut Democràtica cridant al jovent de tot el món a movilitzar-se per a salvar als patriotes en perill a Barcelona i Alcalà d'Henares.

ELS OBRERS D'EUKKADI AL CAPD'AVANTER DE LA LLUITA CONTRA L'EXPLOTACIÓ I LA MISERIA FRANQUISTA

Una nova acció reivindicativa ha portat a cap els treballadors d'Euzkadi, en aquests darrers dies.

Quatre mil miners de Gallasta, Sestao, La Arboleda i altres centres de la zona minaire de Biscaia, decidiren anar a la vaga per a protestar contra les miserables condicions de llur treball i exigir un augment en llurs salaris i racionament, ampliant-la en manifestacions i altres actes de caràcter massiu per obligar a les empreses a accedir a les seves justes demandes.

Riestra, el célebre botxi de la regió d'Euzkadi, cec de rabia per la actitud resolta dels miners, llença els seus esbirros contra els treballadors, amb tant salvatgisme que molts d'ells foren morts i d'altres ferits. No satisfet en això, desfermà una terrible repressió en la que foren detinguts més de dos cents miners, tot lo qual a fet qu'actualment regni gran efervescència i pregona indignació a tot Euzkadi.

Els treballadors bascs que ja en llur gloriouse gesta del I de Maig del 47 donaren el més enlairat exemple d'unitat i combativitat, i que malgrat el brut i terror amb què Riestra aleshores tractà de ventjar-se, en aquesta nova acció i en totes les que sense descans ha seguit plantejant als explotadors franquistes, estan manifestant un coratge i valentia, que deu trovar la més sentida admiració i apoi per tots els treballadors i poble de Catalunya.

Aquestes accions no poden restar isolades. Elles tenen que trovar abundant imitació, mitjançant l'increment més ample de les accions reivindicatives que els obrers de Catalunya deuen també organitzar contra aquesta forma d'opressió que impulsa als treballadors d'Euzkadi al combat, i que igual que ells, percebeixen les seves nefastes conseqüències.

En solidaritat i apoi que tots els antifranquistes i, particularment la classe obrera, deu aportar als treballadors bascs; Catalunya amb la potencialitat proletaria que acull, té que ocupar un rengle d'honor -el primer rengle.

...-.-.-

AMB MOTIU DEL 19 DE JULIOL, ELS OBRERS DE L'EMPRESA "GIRONA" ORGANITZEN UNA GRAN DIADA D'AFIRMACIÓ REPUBLICANA

Heus ací el que en aquesta diada ens escriu un grup d'obriers de dita empresa:

"El passat dia 19, entre les vuit i les nou del matí, en aquesta empresa foren colocades 22 banderes amb les inscripcions de: "PSU. MORI FRANCO - PSU. VISCA LA REPUBLICA - PSU. UNITAT EN LA LLUITA". Aquestes banderes foren emplaçades a diferents indrets i seccions de la casa; ademés es feren diversos lletres amb llapis de color blau i roig amb diverses consignes exaltant la República i els Consells de la Resistència. No es necessari esmentar, que tot això feu molt bona impressió i desvetllà gran entusiasme entre els treballadors.

"Entre les onze i les dotze del mig dia es presentaren uns agents de la policia -segurament cridats per la direcció- que retiraren les banderes, però que degut al seu total desconeixement de la fàbrica, algunes permanexeren fins les tres

de la tarda del mateix dia, en què els agents de l'empresa i significat falangista, anomenat "AGUILAS", procedí -tot disimuladament- a retirar-les.

(Suposem que el tal "AGUILAS" no esperarà una felicitació -per lo menys per part nostra. Ja fa temps que el coneixem!)

"Per tot això, aquest dia regnà dins la fàbrica un ambient d'obert entusiasme republicà, i que ho passà ben bé de manifest el fet de permaneixre durant mantes hores les banderes colocades i que tingué que ésser precisament la policia i el tal "AGUILAS" que hagueren de retirar-les".

"Per la nostra part, en aquestes pregones proves de adhesió republicana, no podem per menys que rendra la més calurosa felicitació als treballadors de la "CASA GIRONA", que amb tant d'entusiasme commemoraren aquesta diada gloriosa i plena de experiències i encoratjaments, per la causa republicana i democràtica. Aquest el camí que ens portarà a la victòria.

•••••

Defurem la mà del Botxí!

VUIT NOVES CONDEMNES DE MORT A OCANYA I CINC MES A BARCELONA

Dies passats ha tingut lloc a Ocanya un Consell de Guerra contra 24 patriotes acusats d'ésser responsables de l'explosió del polvorí d'Alcalá d'Henares.

La monstruositat de la "justícia" falangista s'ha mostrat en tota llur cruïssa en aquest judici del que una referència falangista diu cínicament que "baldament no s'hagi demostrat la participació dels encartats en l'acte de sabotatge que feu saltar el polvorí, s'ha comprovat que escamparen propaganda clandestina susceptible d'estimular actes semblants".

Vuit dels encartats han estat condemnats a mort i la resta a penes que oscil·len entre 20 i 30 anys d'empresonament. Una dona que figura en el grup ha estat condemnada a 25 anys.

Els 24 patriotes es comportaren valentment davant el Consell de Guerra i al dictar-s'hi la sentència, Eugeni Parra donà continuament grits de "Visca la República!"

A la presó Model de la nostra ciutat es perpetrà el 18 de juny un altre Consell de Guerra contra un grup de 21 patriotes. Félix Pires, Francesc Santiago, Agustí Maregoza, Victor Medalló, Manel Fernández foren condemnats a mort; Manel Martínez Ferris i Rafel Fernández a 25 i 30 anys de presó i els demés a penes d'empresonament de 20 anys i un dia.

L'acusació allejava al grup la participació en varis atracaments amb armes, però al concretar els crims individuals contra cadascú dels encartats no s'els ha provat més "delicte" que llurs diverses activitats antifranquistes.

Com en tants d'altres casos anteriors, la falange havia dictat d'antuvi les sentències, encara que en aquesta ocasió el mecanisme no ha marxat regularment i ha posat al descobert el parany. A Sebastià Mallot i Domingo Garcia, per a quins el fiscal demanava deu anys d'empresonament, s'els ha condemnat a 20 anys, acusats d'ésser "organitzadors de cel·lules comunistes". Per a Francesc Rojas i Josep González el fiscal demanava llibertat provisional i 6 anys de presó menor respectivament, han estat igualment condemnats a 20 anys per "haver assistit a unes reunions clandestines al Passeig de Gracia".

Els 21 antifranquistes han rebutjat valentment les acusacions dels jutges falangistes i han demostrat davant el Consell de Guerra que s'els persegueix i condemna cínicament per llur fidelitat a la causa de la República i de la llibertat del nostre poble.

La sèrie de Consells de Guerra que es succeeixen en aquests dies i els monstruosos processos en preparació mostren tan enlairat grau de salvatgisme falangista que no és possible hagi cap espanyol digne de tal nom que no s'aixequi contra tant crim.

Els vuit condemnats a mort a Ocanya i els cinc a Barcelona deuen ésser salvats.

El món civilitzat es movilitza en ajut dels lluitadors espanyols; però per aturar el bras assassí es precis que tot el nostre poble manifesti abraonadament llur resolució de no permetre més crims.

!Exigim l'anul·lació dels Consells de Guerra d'Ocanya i Barcelona!
!Prou ja de sang!

!Salvem amb la nostra protesta a les tretze víctimes que amenacen els botxins franquistes!

!Redoblem els nostres esforços per a evitar el Consell de Guerra contra els 80 patriotes que van a ésser jutjats a Barcelona!

o--o--o

Antifranquistas!!

Catalans tots !!

Escolteu cada dia les emissions de Radio Espanya Independent!!

a les 4'30, 5'30, 6'30, 7'30, 8'30, 9'30, 10'30, 11'30 i 12'30.

Darrera hora

UN ALTRE PROCES MONSTRE A OCANYA

La Direcció del P.C. d'Espanya s'ha adreçat als espanyols i als amics de l'Espanya republicana per a demanar-los es movilitzin per a salvar aquest nou grup de patriotes amenaçats de mort. Entre els encartats s'hi trova Josep Satué, Celi Mesa i altres. Cal que Catalunya es movilitzi també! A la campanya per a salvar als 80 de la Model cal ampliar-la en la dels 80 d'Alcala i aquest grup

LA "BATALLA" FALANGISTA DE BERLIN

La premsa falangista secunda amb rastré entusiasme la falornera campanya de propaganda imperialista sobre la suposada "batalla" de Berlin, destinada a presentar els fets que es desenrotllen a la capital alemanya com una conseqüència de lo que anomenen "bloqueig" soviètic de la ciutat.

No obstant, els periòdics del règim no enganyen a ningú, car coneixidors del "panyo", els espanyols han après a cercar la veritat dels fets prescindint del que diuen les agències i plumífers falangistes.

El que esdevé a Berlin, té el seu origen en la política del Departament d'Estat americà, que violant els acords aprovats a Potsdam, pretenen fer d'Alemanya una base militar i econòmica dels seus americans per a llur lluita contra la URSS i les democràcies populars i al servei de llurs plans de dominació mundial.

Els imperialistes americans i llurs servidors de la "Unió Occidental" han consumat la divisió d'Alemanya liquidant el Consell de Control de les quatre potències, establint el Govern tritzonal i imposant una nova moneda; és a dir creant un estat marioneta occidental alemany.

Els occidentals han trencat tots els acords sobre Alemanya que foren la base de l'entesa de les grans potències durant la guerra i ara pretehen consumir llur obra a Berlin trecant també en dues la capital alemanya.

La Unió Soviètica i les democràcies populars, en la reunió de Ministres de Relacions Exteriors celebrada a Varsovia, han denunciat vigorosament la política dels occidentals a Alemanya, reclamant d'aquests el compliment dels acords de Potsdam que estableixen el control quatripartit d'Alemanya, la desmilitarització i democratització del país i la preparació d'

un tractat de pau que permeti la prompte evacuació dels exèrcits d'ocupació i dongui al poble alemany la possibilitat de sumar-se a la família democràtica mundial.

La metzinosa propaganda falangista descobreix la veritat d'aquests fets quan atribueix al "bloqueig" soviètic de Berlin la finalitat de pressionar als occidentals a que acceptin la celebració de converses entre els quatre grans potències sobre tota l'Alemanya.

Per als franquistes, oposar-se a la partició d'Alemanya i de Berlin i pretendre que es reemprenguin les Conferències dels Quatre Ministres de Relacions Exteriors per a trobar una solució al problema alemany, d'acord amb les resolucions de Potsdam, constitueix una inqualificable provocació soviètica.

Franco i els seus saben molt bé que el compliment dels acords de Potsdam són la millor garantia de la pau i la democràcia a Europa i que el règim franquista no pot viure en una Europa on regni la pau i la democràcia. Per això estimulen i secunden la provocadora actitud de l'equip Truman-Marshall i la seva actual campanya de mentides sobre el "bloqueig" soviètic de Berlin, que pretén servir de cortina de fum per encobrir la política d'apoi al resorgiment del nazisme i de preparació guerrera desenvolupada a Alemanya pels imperialistes americans.

Els falangistes, cercant una possibilitat de perllongar llur odiós règim, confien que la política provocadora dels imperialistes americans desemboqui en una nova contessa mundial. Però el nostre poble sap que la lluita de la gloriosa Unió Soviètica i de la democràcia mundial faran fracassar els plans dels xantagistes ianquis que amb llurs fanfarronades guerreres pretenen sotmetre al món a llur dominació.

Ni la reacció internacional assolirà llurs propòsits ni Franco podrà defugir a l'implacable fi a que el condueix la lluita del poble.

¡Lluita i Propaganda "TREBALL"
AJUDEU-LO!

I Ajut a I La crida guerrillera.....
I "TREBALL" I unitari que anima a tots els treballadors i demostra que es
I I possible marxar ràpidament a la formació de Comitès CNT-UGT
I I a totes les ciutats i centres de treball, Comitès que donaran
I XXX.....IOO I als treballadors el millor instrument per a dirigir i unificar
I Grup mi- I la lluita en defensa de llurs diàries reivindicacions, i que
I litants I representen un pas importantíssim vers la creació dels Consells
I "AFARE"..500 I locals de la Resistència.
